

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A TREIA

CAUZA AGURDINO S.R.L. c. REPUBLICII MOLDOVA

(Cererea nr. 7359/06)

HOTĂRÎRE
(Reparația echitabilă)

STRASBOURG

29 octombrie 2013

DEFINITIVĂ
28.03.2014

Poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Agurdino S.R.L. c. Republicii Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Treia), întrunită într-o Cameră compusă din:

Josep Casadevall, *președinte*,

Alvina Gyulumyan,

Corneliu Bîrsan,

Ján Šikuta,

Luis López Guerra,

Nona Tsotsoria,

Valeriu Grițco, *judecători*,

și Santiago Quesada, Grefier al Secției,

Deliberînd la 8 octombrie 2013 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza a fost inițiată prin cererea (nr. 7359/06) depusă la 16 februarie 2006 contra Republicii Moldova la Curte potrivit articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (“Convenția”), de către o companie înregistrată în Republica Moldova, Agurdino S.R.L. („compania reclamantă”).

2. Printr-o hotărîre pronunțată la 27 septembrie 2011 („hotărîrea principală”), Curtea a constatat că a fost încălcat articolul 6 și articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (*Agurdino S.R.L. v. Moldova*, nr. 7359/06, 27 septembrie 2011).

3. Curtea a rezervat chestiunea cu privire la aplicarea articolului 41 din Convenție, deoarece nu era gata pentru decizie și a invitat Guvernul și compania reclamantă să prezinte, în termen de trei luni, comentariile sale asupra acestui aspect și, în special, să informeze Curtea despre orice acord la care ei ar putea ajunge.

4. Compania reclamantă și Guvernul au eșuat să reglementeze cauza amiabil și au prezentat comentarii.

ÎN DREPT

5. Articolul 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decît o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul

6. Compania reclamantă a pretins suma de 2390,5 EUR pentru prejudiciul material cauzat ca urmare al casării deciziei din 19 iunie 2002. Această sumă include suma plătită de către compania reclamantă Inspectoratului ca urmare a casării hotărîrii din 19 iunie 2002 (1198,02 EUR), plus dobînda de întîrziere de 1192,48 EUR calculată în conformitate cu prevederile Codului civil al Republicii Moldova.

7. De asemenea, compania reclamantă a pretins suma de 10000 EUR pentru prejudiciul moral.

8. Guvernul a considerat că aceste pretenții sunt excesive și vădit nefondate. Mai mult, deși compania reclamantă putea să pretindă despăgubiri în instanțele judecătorești naționale, totuși aceasta nu a depus nici o cerere în acest sens.

9. Curtea reamintește că regula epuizării căilor de recurs interne, prevăzută de articolul 35 § 1 din Convenție, nu este aplicabilă pretențiilor de reparație echitabilă invocate în temeiul articolului 41 din Convenție (a se vedea *De Wilde, Ooms și Versyp v. Belgia* (articolul 50), hotărîre din 10 martie 1972, Seria A nr. 14, §§ 15 și 16 și *Becciev v. Moldova*, nr. 9190/03, § 80, 4 octombrie 2005). Prin urmare, compania reclamantă nu este obligată să inițieze un proces nou prin care să solicite compensații pentru încălcările constatate în hotărîrea principală.

10. Curtea este de acord că, urmare a încălcărilor constatate în hotărîrea principală, compania reclamantă a suferit un prejudiciu material și moral. Luînd în considerație circumstanțele prezentei cauze și statuînd în echitate, Curtea acordă companiei reclamante o sumă totală de 4400 EUR cu titlu de prejudiciu material și moral.

B. Costuri și cheltuieli

11. De asemenea, compania reclamantă a solicitat 1797,5 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli suportate în fața Curții. El a prezentat documente în sprijinul pretențiilor sale.

12. Guvernul a contestat această sumă și a susținut că aceasta este excesivă și nefondată.

13. Curtea observă că pentru ca costurile și cheltuielile să fie incluse în suma acordată în temeiul articolului 41, trebuie stabilit faptul dacă ele au fost reale, necesare și rezonabile ca mărime (a se vedea, spre exemplu, *Nilsen și Johnsen v. Norvegia* [MC], nr. 23118/93, § 62, CEDO 1999-VIII).

14. Curtea acordă suma de 1700 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli.

C. Penalitate

15. Curtea consideră că este corespunzător ca penalitatea să fie calculată în dependență de rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Hotărăște,*

(a) că Statul pîrît trebuie să plătească companiei reclamante, în termen de trei luni de la data la care hotărîrea va deveni definitivă în conformitate cu articolul 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care urmează să fie convertite în lei moldovenești conform ratei de schimb aplicabile la data executării hotărîrii:

(i) 4400 EUR (patru mii patru sute euro), cu titlu de prejudiciu material și moral, plus orice taxă care poate fi percepută;

(ii) 1700 EUR (o mie șapte sute euro), cu titlu de costuri și cheltuieli, plus orice taxă care poate fi percepută;

(b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus pînă la executarea hotărîrii, urmează să fie plătită o penalitate la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, plus trei procente;

2. *Respinge* restul pretențiilor companiei reclamante cu privire la reparația echitabilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 29 octombrie 2013, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Santiago Quesada
Grefier

Josep Casadevall
Președinte